community

The New Apostolic Church around the world

03/2015/LT

Pasitikėti Šventosios Dvasios galia

Pabėgėliai: Šventoji Vakarienė švenčiama visur

Katekizmas: Žmogus, kuriam reikalingas išganymas, bei Dievo įsakymai

Valdyba: Jų darbas yra bažnyčios aptarnavimas

New Apostolic Church
International

Būti vienystėje

Tarptautinė NAB

Mieli broliai ir seserys,

kai aš po kelionių grįžtu namo, dažnai parsivežu ypatingai gražų įspūdį: kokia spalvinga ir įvairiapusiška vis tik yra mūsų bažnyčia!

Tačiau tas įvairiapusiškumas ne visada yra paprastas. Mes beveik visose pasaulio šalyse esame namuose, kalbame šimtais skirtingų kalbų, esame iš įvairiausių kultūrų, turime savo asmenines pažiūras.

Tačiau Jėzui Kristui yra svarbu, kad mes būtume vienystėje. To jis meldė ypatingą akimirką: prieš pat jo suėmimą.

Kaip tai turėtų funkcionuoti? Savo jėgomis mes nepajėgsime to padaryti. Tačiau su Dievu tai yra įmanoma. Geriausią vienystės pavyzdį randame Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios Trejybėje:

- jie trokšta to paties.
- jie dalijasi viskuo.
- jie nekalba daug apie save, o liudija apie kitą.
- jie dirba kartu dėl to paties tikslo.

O kaip mums – žmonėms – sekasi būti vienystėje šiuo atžvilgiu? Pirmąjį žingsnį link to padarė pats Jėzus Kristus: jis tapo žmogumi, kad galėtų viskuo su mumis dalintis. Jis padovanojo mums savo gyvybę. Per Krikštą vandeniu ir Šventąja Dvasia jis gyvena mumyse. Ir per Šventąją Vakarienę gali ši gyvybė skleistis.

O visa kita yra mūsų užduotis. Trokštame rūpintis, kad Dievas iš tiesų gyventų mumyse. Kuo labiau esame vienystėje su Jėzumi Kristumi, tuo lengviau yra būti vienystėje vieniems su kitais. Todėl norime dirbti,

- kad trokštume to paties kaip ir jis: jis nori, kad būtume amžinoje bendrystėje su juo.
- kad viskuo dalintumėmės su juo: jo mintys yra mūsų mintys. Jo jausmai yra mūsų jausmai. Jo draugai yra mūsų draugai. Jo priešas yra mūsų priešas.
- kad liudytume Jėzų Kristų: nekalbėtume tiek daug apie savo darbus, o pasakotume apie jo nuveiktus dalykus, apie jo meilę ir jo auką.
- kad prisidėtume prie jo tikslo įgyvendinimo: trokštame dirbti kartu dėl jo kūrinio.

Būti vienystėje nereiškia, kad mes turime tapti tokie patys. Mums nereikia prarasti nei savo asmenybės, nei tradicijų ar kultūros. Mes esame skirtingi, tačiau turime vieną ir tą patį norą: vykdyti Jėzaus Kristaus valią.

Mielieji, laikykimės drauge, džiaugsme ir kančioje. Apsijunkime maldoje į Dievą, o ne kritikuokime vieni kitus. Ir apjunkime savo jėgas, kad galėtume tarnauti Viešpačiui.

Jūsų

Jean-Luc Schneider

71.000 pamaldų dalyvių sėdasi į savo vietas nacionaliniame Lusakos stadione, milijonai stebi šias pamaldas savo bendruomenėse per palydovinę transliaciją

Nuotrauka: Sambijos NAB

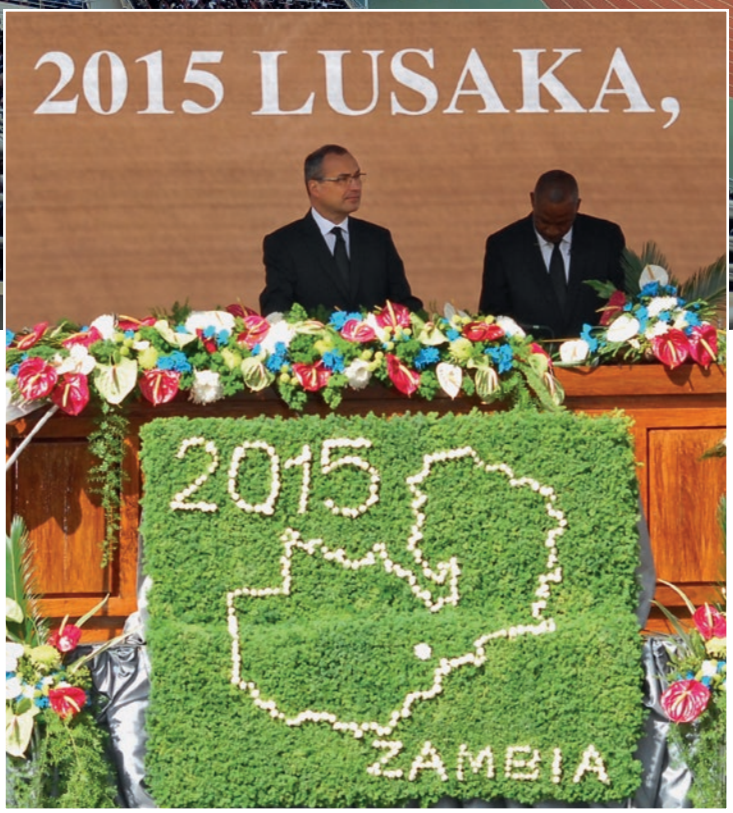

Sekminės 2015

Biblijos žodis: Apreiškimas Jonui 22,17

„Ir Dvasia, ir sužadėtinė kviečia: „Ateik!““

Mieli broliai ir seserys čia, stadione, ir prisijungusiose bendruomenėse, pirmiausia išgirsime skaitinius – šių metų Sekminėms skirtas žodis iš pranašo Joelio knygos bei iš laiško efeziečiams.

„Tada išliesiu savo dvasią ant visos žmonijos, – jūsų sūnūs ir jūsų dukterys pranašaus, jūsų seni žmonės sapnus sapnuos, o jūsų jauni žmonės turės regėjimus. Net ant vergų – vyrų ir moterų – tomis dienomis išliesiu savo dvasią.“ (Joelio 3,1.2).

„Dėl to aš klaupiuosi prieš Tėvą, nuo kurio kiekviena tėvystė danguje ir žemėje turi vardą, kad iš savo šlovės turtų suteiktų jums stiprybės jo Dvasios galia tapti tvirtais vidiniais žmonėmis, kad Kristus per tikėjimą gyventų jūsų širdyse ir jūs, įsišakniję ir įsitvirtinę meilėje, galėtumėte suvokti kartu su visais šventaisiais, koks yra plotis ir ilgis, ir aukštis, ir gylis, ir pažinti Kristaus meilę, kuri pranoksta bet kokį žinojimą, kad būtumėte pripildyti visos Dievo pilnybės. O tam, kuris savo jėga, veikiančia mumyse, gali padaryti nepalyginti daugiau, negu mes prašome ar išmanome, jam tebūna šlovė Bažnyčioje ir Kristuje Jėzuje per visas kartas amžių amžiais! Amen“ (Efeziečiams 3,14-21).

Džiaugsmas Kristuje yra paremtas mūsų pasitikėjimu Dievu. Kuo stipresnis mūsų pasitikėjimas Dievu, tuo didesnis yra mūsų džiaugsmas Kristuje.

Mieli broliai ir seserys bei mieli svečiai, man yra didis džiaugsmas švęsti šią Sekminių šventę čia Lusakoje, Sambijoje. Čia susirinko beveik visi apaštalai iš Afrikos. Jau vakar mes dėkojome Dievui ir liaupsinome jo malonę, nes jis savo kūrinį Sambijoje – ir apskritai visoje Afrikoje – taip laimina. Šiame žemyne konstatuojamas nuostabus vystimasis. Tūkstančiai bendruomenių visame pasaulyje šiandien susijungę su mumis ir mes trokštame šiuo džiaugsmu pasidalinti su jomis. Tegul ir jos pajaučia džiaugsmą Kristuje, kurį mes čia, Sambijoje, išgyvename mūsų širdyse.

Aš suprantu, kad kai kuriose vietovėse ir kai kuriose širdyse galbūt yra liūdesio pėdsakai, jei žvelgiame į Afrikos žemyną ir matome, kiek daug Dievo vaikų čia yra. Kai kurie galbūt galvos: kodėl Sambija yra taip laiminama, o mūsų yra toks mažas būrelis? Žinoma, yra taip, kad daugelyje kitų Afrikos šalių yra ženkliai mažesnis narių skaičius. Taip yra ir Europoje. Kai kuriose vietovėse šis skaičius netgi mažėja. Tai gali liūdinti ir galbūt bus galvojama: kas yra su mumis negerai? Pagalvokime apie bažnyčios istoriją. Ji prasidėjo Jeruzalėje su Šventosios Dvasios išliejimu.

Ten buvo bažnyčios ištakos. Po tam tikro laiko krikščionių

atsirado daugiau Mažojoje Azijoje nei Jeruzalėje. Ir būtų buvę galima manyti: „Ar Jėzus pralaimėjo kovą Jeruzalėje, juk dabar kitur yra daugiau krikščionių nei čia?“ Tačiau bažnyčia vystėsi toliau ir būtent Europoje. Ten plito krikščionybė ir ten pradžioje buvo daugiausia Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionių. Šiandien Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionių yra daugiau Afrikoje, nei Europoje. Ir kas gi čia negerai? Negalime pamiršti, kad šalys, sienos ir kilmė Dievui nėra svarbu. Paulius sakė: „Nebėra nei žydo, nei graiko; nebėra nei vergo, nei laisvojo; nebėra nei vyro, nei moters: visi jūs esate viena Kristuje Jėzuje“ (Galatams 3, 28). Svarbu yra, kad tie, kurie buvo Dievo pakviesti, sektų paskui ir išliktų ištikimi iki pabaigos. Nenorime leisti, kad tokios mintys temdytų mūsų džiaugsmą Kristuje.

Tie, kurie priklauso Kristaus sužadėtinei, yra kupini Šventosios Dvasios ir lygiai taip pat visiems sako: „Ateik toks, koks esi. Dievas tave myli ir aš myliu tave taip pat! Dievas trokšta, kad būtum išganytas.“

Afrikoje ir kai kuriose kitose šalyse kai kas liūdi, nes turi išgyventi tikėjimą labai sunkiomis aplinkybėmis. Dėl didelio brolių ir seserų skaičiaus, pavyzdžiui, yra neįmanoma visur turėti gerai įrengtus bažnyčios pastatus. Kai kuriose vietovėse visiškai nėra pastatų, o bendruomenėse trūksta būtiniausių dalykų. Jei tie broliai bei seserys pažvelgtų į Europą ar pietų Afriką, galėtų sakyti: „Jie turi tokias gražias bažnyčias, o mums reikia tenkintis tokiomis sunkiomis sąlygomis.“ Aš galiu suprasti tokias mintis. Tačiau, broliai ir seserys, pagalvokite, juk išorinės sąlygos nelemia mūsų išganymo. Neleiskime, kad tokios mintys temdytų mūsų džiaugsmą Kristuje!

Džiaugsmas Kristuje yra paremtas mūsų pasitikėjimu Dievu. Kuo stipresnis mūsų pasitikėjimas Dievu, tuo didesnis yra mūsų džiaugsmas Kristuje. Apaštalas Paulius rašė korintiečiams: „Jums tekę išmėginimai tėra žmogiški. Dievas ištikimas. Jis neleis jūsų mėginti virš jūsų jėgų, bet padarys, kad galėtumėte atlaikyti išmėginimą“ (1. Korintiečiams 10, 13). Tai yra nuostabus Dievo ištikimybės apibūdinimas. Mes pasikliaujame Dievo ištikimybe. Sąvoka „išmėginimas“ čia yra sinonimas kančiai, kurią turime patirti. Dievas yra ištikimas ir jis pažada, kad visoms kančioms, kurias turime išgyventi, jis padarys galą arba, kaip kituose vertimuose sakoma, „sukurs mums išeitį“. Kaip atrodo ta išeitis? Tai nėra kažkoks įspūdingas stebuklas. Išeitis nuo kančių mums yra suteikta Šventosios Dvasios esybe ir veikimu bažnyčioje. Tai yra išeitis, kurią Dievas mums sukuria. Ir Sekminės yra Šventosios Dvasios esybės ir veikimo bažnyčioje džiaugsmo šventė.

Mano mylimi broliai ir seserys, pasitikėkime Šventosios Dvasios galia. Šventoji Dvasia yra ir veikia Kristaus bažnyčioje. Visur, kur Kristaus bažnyčioje skelbiama Evangelija, ten yra ir veikia Šventoji Dvasia. Ir šia prasme mes pasitikime Šventosios Dvasios galia: Evangelija bus skelbiama iki pabaigos. Kai bus užbaigta Taikos Karalystė, visi žmonės bus girdėję Evangeliją, džiugią Žinią.

Šventoji Dvasia veikia Kristaus bažnyčioje per Šventąjį Krikštą vandeniu. Dvasia kviečia: „Ateik pas Dievą!“, ir kas tiki Kristumi, gali būti pakrikštytas vandeniu. Šventoji Dvasia kviečia Šventojo krikšto vandeniu metu:

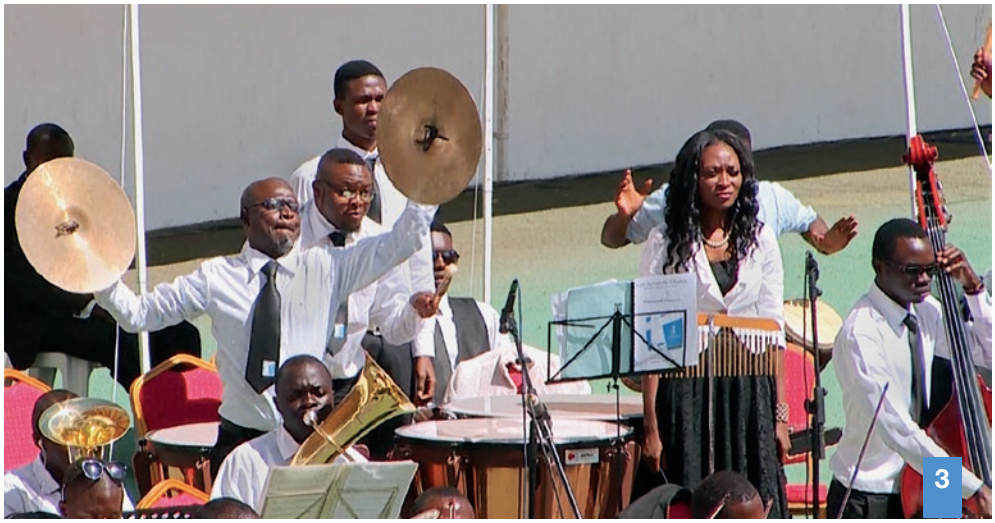

1| Broliai ir seserys pamaldų pradžiai skaito iš Joelio knygos ir iš laiško efeziečiams
2-4| Muzika įkvepia: chorą, orkestro narius, vyriausiąjį apaštalą ir pamaldų dalyvius

„Ateik į Kristaus bažnyčią, tapk Kristaus kūno dalininku.“ Per Šventosios Dvasios veikimą Šventajame krikšte Dievas dovanoja jėgų, kurių mums reikia, kad įveiktume nuodėmes.

Tai glūdi Šventosios Dvasios galioje. Mums nebereikia paklusti piktajam. Mes nebeesame piktojo vergai. Mes turime jėgų, pasipriešinti blogiui ir galime pasakyti: „Ne, aš nesileisiu būti piktojo įrankiu.“ Jokūbo laiške sakoma: „Taigi būkite klusnūs Dievui; priešinkitės velniui, ir jis bėgs nuo jūsų“ (Jokūbo 4, 7). Šį džiaugsmą Kristuje gali patirti kiekvienas krikščionis, nes jis per Krikštą gavo jėgų, pradėti kovą prieš velnią ir jam pasipriešinti.

Per apaštalų tarnystę Šventosios Dvasios galia pilnai atsiskleidžia. Jėzus pasiuntė savo apaštalus, kad jie kviestų sielas, kurios yra išrinktos, priklausyti Kristaus sužadėtinei, priklausyti karališkajai kunigystei. Ir šia prasme pasitikėkime Šventosios Dvasios galia: visi tie, kurie yra Dievo išrinkti priklausyti Kristaus sužadėtinei, bus kviečiami apaštalų tarnystės. Apaštalai juos ženklins Šventąja Dvasia ir taip bus ruošiama sužadėtinė. Nėra jokios abejonės. Trokštame pasitikėti Šventąja Dvasia ir jos galia: kas beatsitiktų – apaštalai surinks ir ruoš Kristaus sužadėtinę.

Šventosios Dvasios galią galime patirti ir per Šventąją Vakarienę. Šventoji Dvasia kviečia mus Šventosios

Vakarienės metu: „Eikš į bendrystę su Prisikėlusiuoju!“ Kai bendruomenė švenčia Šventąja Vakarienę, Šventosios Dvasios galia padaro taip, kad Jėzus Kristus iš tiesų dalyvautų Šventosios Vakarienės elementuose. Visiškai nesvarbu, kiek mūsų švenčia Šventąją Vakarienę ir kokiomis aplinkybėmis: Kristaus buvimą Šventosios Vakarienės metu bendruomenėje galima patirti lygiai taip pat ir pabėgėlių stovykloje, ir gražioje mūsų bažnyčioje. Kristaus buvimą Šventosios Vakarienės metu galima lygiai taip pat patirti ir mažoje bendruomenėje Australijoje, ir didelėje bendruomenėje Sambijoje ar Keiptaune. Šventosios Dvasios galia nepriklauso nuo to, kiek žmonių susirenka. Visur, kur Dievo vaikai švenčia Šventąją Vakarienę, Jėzus Kristus per Šventąją Dvasią yra su jais. Tai yra mūsų džiaugsmas Kristuje.

„Ir Dvasia, ir sužadėtinė kviečia: „Ateik!“ Sužadėtinės bendruomenės bruožas yra jos meilė Kristui. Tikintieji turi poreikį bendrystei su juo. Jų didžiausias troškimas yra būti pas Viešpatį. Todėl jie meldžiasi ir maldauja jo sugrįžti.

Čia sakoma: „Ir Dvasia, ir sužadėtinė...“ Tai yra dar vienas sužadėtinės bendruomenės bruožas: Sielos, kurios priklauso sužadėtinei bendruomenei, yra pripildytos Šventosios Dvasios. Jų mintis, žodžius ir veiksmus veikia Šventoji Dvasia. Tokiu būdu jie kalba tą patį, ką kalba Šventoji Dvasia.

Mes girdėjome, kad Šventoji Dvasia sako visiems: „Ateik, Dievas myli tave!“ Tie, kurie priklauso Kristaus sužadėtinei, yra kupini Šventosios Dvasios ir lygiai taip pat kviečia visus: „Ateik toks, koks esi. Dievas tave myli ir aš myliu tave taip pat! Dievas trokšta, kad būtum išganytas.“

Šventosios Dvasios pripildyta sužadėtinė bendruomenė kviečia visus: „Ateikit, Dievas jums atleido ir mes taip pat.“ Ar šis kvietimas girdimas visose bendruomenėse?

Ten, kur sielos yra pripildytos Šventosios Dvasios galios,

Dešinėje: pamaldose pamokslauja – be krašto apaštalo Noel Barnes ir krašto apaštalo Michael Ehrich – dar ir krašto apaštalas Tshitshi Tshisekedi
Apačioje: vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider meldžiasi pamaldų pabaigoje

Viršuje, iš kairės į dešinę: krašto apaštalai Michael Deppner, Michael Ehrich, Joseph Ekhuya, Markus Fehlbaum ir Urs Hebeisen

Šeštadienį per pietus susirenka visi apaštalai iš Afrikos, visi krašto apaštalai ir jų padėjėjai kartu su vyriausiuoju apaštalu bendrai nuotraukai

matoma ir girdima, kad jos sako savo artimajam: „Ateik, aš tau atleidau.“ Sužadėtinė ilgisi vienystės ir susitaikymo. Ir kadangi sužadėtinė trokšta būti kaip Jėzus Kristus, ji ieško tų, kurie paliko bandą – taip, kaip darė Jėzus. Sužadėtinė kviečia: „Prašau, sugrįžk! Galbūt tave kažkas nuvylė. Mums labai gaila. Prašom atleisk ir sugrįžk pas Jėzų!“

Mieli broliai ir seserys, tai buvo keletas minčių šiai Sekminių šventei.

Neleiskime, kad liūdnos mintys temdytų mūsų džiaugsmą Kristuje. Mes galime patirti Šventosios Dvasios galią ir mes pasitikime šia galia, kuri veiks iki pabaigos.

ESMINĖS MINTYS

Šventosios Dvasios buvimas gali būti patiriamas ten, kur skelbiama Evangelija, kur aukojami Sakramentai, kur per apaštalus yra ruošiama Kristaus sužadėtinė

Naujienos iš Lietuvos

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Apaštalas Otten su tarnybos broliais prieš pamaldas Kybartuose

APAŠTALO FRANZ-WILHELM OTTEN PAMALDOS KYBARTUOSE

Apaštalą F.W. Otten į Kybartus lydėjo vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov, krašto evangelistai A.Blynas, L.Orliukas, ir D. Ezerskis. Pamaldose dalyvavo tikintieji iš Kybartų, Jurbarko, Marijampolės, Kauno, ir Prienų bendruomenių. Pamokslui paimtas žodis: „Mes jaučiame pareigą visuomet dėkoti, broliai, už jus Dievui, ir tai teisinga, nes jūsų tikėjimas klestėte klesti ir jūsų meilė vienas kitam kiekvieno širdyje vis didėja:“. (2 Tes 1, 3).

Apaštalas F.W.Otten kreipėsi į bendruomenę: “Mieli tikėjimo broliai ir seserys, aš džiaugiuosi iš visos širdies, kad galiu vėl būti čia su jumis. Mes iš širdies į širdį visą laiką esame apsijungę, ir aš kiekvieną dieną meldžiuosi už jus. Ir aš džiaugiuosi, nes žinau, kad jūs taip pat darote. Tai ir sudaro mūsų bendrystę, kad mes esame apsijungę vieni su kitais ypatingu būdu, kad mes neužmirštame, kad mes vieni už kitus užtariame savo maldose. Tai yra labai daug, nes kiekviena malda yra Dievo išklausoma. Kai mes stojame prieš Dievą kaip bendruomenė, tai yra ypatinga malda. Tai yra nuostabus jausmas, kai mes žinome, kad kasdien kiekvienas už mus meldžiasi. Nuostabu, kai ryte atsikėlęs pagalvoji, kad mano broliai ir seserys jau pasimeldė už mane ir dabar aš tai padarysiu už juos. Tai apjungia ypatingu būdu, ir mums yra gera būti Dievo rankose.“ Toliau apaštalas kalbėjo, kad mūsų gyvenimo sąlygos ir aplinkybės yra skirtingos, bet mes esame Dievo vaikai,“ Jis mus išsirinko ir mūsų neužmiršta. Ir tu niekada nesi vienišas, Jis žino apie tavo jausmus, apie tavo vidinę kovą, apie tavo džiaugsmus ir rūpesčius. Tai visą laiką atsiminkime ir tai tesuteikia mums saugumo.“

Pamokslo pabaigoje apaštalas F. W.Otten apibendrino sakydamas, kad “pradžioje buvo mintis „aš tavęs neužmirštu“, paimkime tai į savo sielą. Dievas mūsų neužmiršta, priimkime tai asmeniškai. Dievo palaima nepasireiškia bendruomenės dydžiu ar rūpesčių nebuvimu. Dievo palaima pasireiškia tikėjimu ir meile. Ar mes tikime Dievo meile ir pažadu. Kai kalbame apie artimojo meilę, turime savęs paklausti, kaip greitai mes galime atleisti, ar mes darome tai kitiems, ką norime iš jų gauti, ar padarome viską, kad būtų įmanomas išganymas artimajam. Tada bus palaima bendruomenei ir mums asmeniškai.“

Po pamaldų bendruomenė šiltai atsisveikino su apaštalu Otten.

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Tikėjimo broliai ir seserys pamaldose Kybartuose

Vaikų ir jaunimo aktualijos

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Jaunuoliai jaunimo centre Klaipėdoje

APAŠTALO FRANZ-WILHELM OTTEN PAMALDOS VAIKAMS

Liepos 25 dieną apaštalas F. W. Otten laikė pamaldas vaikams. Į Klaipėdos bažnyčią suvažiavo vaikai su savo sekmadieninių pamokėlių mokytojomis iš Šiaulių, Šilutės, Kretingos ir Klaipėdos NAB bendruomenių. Dalyvavo krašto evangelistas Antanas Blynas, kunigai B. Jomantas ir M. Vasiliauskas.

Pamaldoms buvo duotas žodis iš evangelijos pagal Joną: „Jūs vadinate mane Mokytoju ir Viešpačiu ir gerai sakote, nes aš toks ir esu. Jei tad aš – Viešpats ir Mokytojas – numazgojau jums kojas, tai ir jūs turite vieni kitiems kojas mazgoti“ (Jn 13, 13-14). Apaštalas kalbėjo vaizdžiai ir emocingai. Pamaldų kulminacija buvo, kai apaštalas pasikvietė iš salės keletą vaikų ir atsiklaupęs nuplovė jiems kojas, parodydamas, kaip tai darė Jėzus.

Po pamaldų lengvai užvalgę vaikai ir suaugusieji išvažiavo į Dino pramogų parką, kur praleido visą popietę.

Vėl susirinkę Klaipėdos sekmadieninių pamokėlių

APAŠTALAS FRANZ-WILHELM OTTEN SUSITIKO SU JAUNIMU

Liepos 23 dieną, ketvirtadienį Klaipėdos bažnyčios jaunimo centre apaštalas susitiko su jaunuoliais iš Palangos, Kretingos, Klaipėdos NAB bendruomenių.

Susitikime kalbėta ne tik apie tikėjimą, bet ir apie sunkumus su kuriais susiduria tikintys krikščionys jaunuoliai juos supančioje aplinkoje. Apaštalas ne tik pasakojo, bet atsakinėjo į klausimus ir pats domėjosi jaunuolių problemomis. Po rimtų pokalbių, pagal jau nusistovėjusią tradiciją, susirinkusieji vaišinosi pica, žaidė bilijardą kartu su apaštalu.

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Biliardo partija su apaštalu Otten

Apaštalas Otten patarnauja prie vaikų papuošto altoriaus

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Apaštalas Otten su vaikais, sekmadieninių mokyklėlių mokytojomis ir tarnybos broliais po pamaldų

kambaryje kartu su krašto vyresniuoju visi pasimeldė, atsigaivino ledais ir, pasidalinę šios dienos įspūdžiais, atsisveikino iki kitų susitikimų.

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Krašto apaštalas R. Storck Lietuvoje

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Krašto apaštalas Rainer Storck patarnauja, vertėjauja brolis Kęstutis Milašius

KRAŠTO APAŠTALO PAMALDOS KLAIPĖDOJE

Rugpjūčio 9 dieną krašto apaštalas Rainer Storck laikė pamaldas Klaipėdos bažnyčioje. Dalyvavo LNAB tikintieji iš visos Lietuvos bendruomenių, 417 tikinčiųjų ir svečių.

Po maldos krašto apaštalas kreipėsi į tikėjimo brolius ir seseris: „ Mielieji, šiandien ryte aš pradėsiu žodžiu, kuriuo mūsų vyriausiasis apaštalas laikė pamaldas, jį randame Luko Evangelijoje, 17 skyriuje, 34, 35 ir 36 sakiniuose: „Sakau jums: tą naktį dviese miegos vienoje lovoje, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas. Dvi mals drauge, ir viena bus paimta, o kita palikta. Du bus kartu lauke, ir vienas bus paimtas, kitas paliktas.“

Pradėdamas pamokslą krašto apaštalas Rainer Storck priminė, kad „šiais 2015 metais mūsų Naujajai apaštalų bažnyčiai čia Lietuvoje sukanka 25-eri. Prieš 25-erius metus Lietuvoje atsirado pirmieji tarnybos broliai. Buvo pastatytos bažnyčios, didelės bažnyčios kaip čia, Klaipėdoje, ar Vilniuje, kitur – truputį mažesnės.”

Surįždamas prie žodžio iš Biblijos krašto apaštalas kalbėjo, kad „šioje Luko Evangelijos pastraipoje Jėzus daug kalba apie Dievo karalystę. Jis kalba apie jo dieną, apie amžinąją bendrystę su Dievu. Jis kalba žmonėms palyginimais ir žmonės trokšta sužinoti: „Viešpatie, kada bus ta diena, kai ateis Dievo Karalystė, kada tu sugrįši? Ar bus tada koks ypatingas ženklas? Ar įvyks koks stebuklas, kai Dievo Karalystė ateis? Mes laukiame, kad ugnis nukristų iš dangaus.“ Ir Jėzaus atsakymas pirmiausia buvo: „Dievo Karalystės negalima pastebėti, jos neįmanoma matyti.“ Ir tuomet jis pasako žodžius, kuriuos prieš tai jums perskaičiau: „Sakau jums: tą naktį dviese miegos vienoje lovoje, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas. Dvi mals drauge, ir viena bus paimta, o kita palikta. Du bus kartu lauke, ir vienas bus paimtas, kitas paliktas.“ Kaip suprasti tokį pasakymą? Juk Dievo Karalystės neįmanoma suvokti. Bet vis tik galima tai paaiškinti. Čia aprašoma diena, niekuo neišsiskirianti nuo kitų. Kažkurioje pasaulio vietoje žmonės miegos, nes bus naktis. Kažkurioje pasaulio vietoje žmonės dirbs, nes bus diena. Ir čia minimos grupės žmonių, kurios

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Choras ir bendruomenė prieš krašto apaštalo pamaldas

darys tą patį. Pradžioje tarp jų nesimato jokio skirtumo. Viešpats Jėzus nepasakė, kad moterys, kurios mals, viena iš jų tai darys ypač gerai, o kita – blogai. Ne, jos abi gerai dirbs. Vyrai laukuose – jie abu gerai dirbs. Taigi kodėl vienas bus paimtas, o kitas paliktas? Kodėl bus priimtas toks sprendimas, jei nesimato jokio skirtumo? Nors skirtumo ir nesimato, tačiau jis yra. Ir tai yra jų širdies nuostata, mūsų širdies nuostata."

Baigdamas pamokslą pasakė: „Mieli broliai ir seserys, norėčiau trumpai apibendrinti svarbiausius punktus. Jau 25 metai mes keliaujame po Lietuvą. Matėme tam tikrą vystimąsi: pozityvų, o kartais gal ir negatyvų. Ir dabar jaučiame rūpestį – o kaip bus toliau? Kas bus po penkerių metų, kas bus po dešimties metų? Mes turime atsakymą: „Viešpats yra mano Ganytojas, – man nieko netrūksta." Tai galioja mums asmeniškai, galioja mūsų bendruomenei, mūsų bažnyčiai.

Pamaldose giedojo jungtinis mūsų bažnyčios choras, vadovaujamas Astos Kolokauskienės.

Prie altoriaus patarnavo apaštalas W.Schorr, krašto evangelistai A. Blynas ir D. Ezerskis.

Po lyriško smuikų dueto krašto apaštalas Rainer Storck pakvietė mirusiųjų sielas iš amžinybės prie Dieviškojo altoriaus. Per du bažnyčios tarnus sielos iš amžinybės priėmė Šventąją Vakarienę.

Šventąja Dvasia paženklintos penkios sielos. Šilutės bendruomenės vadovu paskirtas kunigas D. Balodis vietoje krašto evangelisto A. Blyno, kuris išleistas į poilsį.

Po pamaldų krašto apaštalas R. Storck išvyko į Rygą.

KRAŠTO APAŠTALAS LIETUVOJE

Krašto apaštalas Rainer Storck ir apaštalas Walter Schorr į Vilnių atskrido penktadienį, rugpjūčio 6 dieną. Oro uoste juos pasitiko ir kelionėje po Lietuvą lydėjo vyskupas ir krašto vyresnysis. Sostinėje krašto apaštalas apžiūrėjo mūsų bažnyčią, kuri 1995 metais pirmoji pastatyta Lietuvoje. Vakare visi atvažiavo į Klaipėdą, kur yra LNAB centras ir valdyba.

Penktadienį krašto apaštalas R.Storck paskyrė darbiniams susitikimams su vyskupu ir krašto tarnais, bendravo su LNAB valdybos darbuotojais.

Rugpjūčio 8 dieną krašto apaštalas susipažino ir bendravo su Lietuvos NAB tarnybos broliais, kurie dalyvavo seminare Klaipėdoje. Krašto apaštalas Rainer Storck seminaro temos pagrindu paėmė žodį iš laiško Timotiejui: „Kovok šauniąją tikėjimo kovą, pagauk amžinąjį gyvenimą, kuriam esi pašauktas ir kurį puikiai išpažinai daugelio liudytojų akyse". (1 Tim 6,12).

Seminaras Klaipėdoje

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Krašto apaštalas Rainer Storck su LNAB tarnybos broliais po seminaro Klaipėdoje

DANIELIS LIŪTŲ NARVE

(DANIELIO KNYGA 6)

Kai Darijus tampa karaliumi, paskiria 120 naujų satrapų. Jie yra atsakingi trims ministrams. Šie turi padėti Darijui valdyti šalį.
Danielis yra labai protingas, protingesnis už visus satrapus ir ministrus.
Todėl karalius nori jį padaryti aukščiausiu karalystės valdytoju.
Kiti pareigūnai pavydi ir susimoko prieš Danielį.

Kad ir kaip stengiasi pavyduoliai pareigūnai Danieliui kažką prikišti ar pagauti jį darant kokį nusikaltimą, nieko neranda. „Nerasime jokio pagrindo apskųsti Danielį, nebent rastume ką nors, kas susiję su jo Dievo įstatymu“, nutaria jie.
Ir pareigūnams kyla idėja. Jie kreipiasi į karalių Darijų: „Išleisk įsaką, jog per artimiausias trisdešimt dienų niekas negali melstis kitam žmogui ar Dievui, išskyrus tau, karaliau. O kas nesilaikys šio įsako, tas turi būti įmestas į liūtų narvą.“ Karalius Darijus pasirašo šį įsaką.
Danielis sužino apie šį įsaką, tačiau jis nenustoja šlovinti savo Dievo ir jam dėkoti. Kaip ir iki šiol, jis toliau meldžiasi Dievui tris kartus per dieną.
Danielio priešai stebi, kaip jis meldžiasi, ir tuoj pat eina pas karalių: „Karaliau Darijau, tu pasirašei įsaką, kad niekas negali melstis kitam žmogui ar Dievui, išskyrus tau.“

„Taip“, pasakė Darijus, „aš pasirašiau.“
„Ir jei kažkas nesilaikytų šio įsako, turi būti įmestas į liūtų narvą“, primena jam Danielio priešai. Ir vėl karalius turi jiems pritarti.
„Tačiau Danielis nesilaiko šio įsako! Tris kartus per dieną jis meldžiasi savo Dievui!“, sako jie.
Tada karalius Darijus nuliūsta ir galvoja, kaip padėti Danieliui. Iki saulės nusileidimo nepavyksta jam nieko sugalvoti. Jis juk pasirašė įsaką, o Danielis jį sulaužė ir dabar jis turi būti įmestas liūtams.
Kai Danielį meta į liūtų narvą, Darijus jam ištaria: „Tikiuosi, kad tavo Dievas tau padės.“ Akmuo užritinamas ant narvo angos, kurį karalius užantspauduoja savo žiedu. Tada karalius grįžta į rūmus. Karalius iš susirūpinimo dėl Danielio negali nei valgyti, nei miegoti.

Niekas negali pasiūlyti geresnės apsaugos nei visagalis Dievas.

Pradėjus aušti, Darijus nuskuba prie liūtų narvo ir baimingai sušunka Danieliui: „Ar tu dar gyvas? Ar tavo Dievas tau padėjo?“
O Danielis atsiliepia iš narvo: „O karaliau, gyvuok amžinai! Mano Dievas atsiuntė savo angelą ir šis sučiaupė liūtų nasrus, kad jie man nepakenktų!“
Karalius Darijus nudžiunga. Jis liepia iškelti Danielį iš narvo. Danieliui nieko neatsitinka, nes jis pasitiki Dievu.
Karalius Darijus liepia nubausti Danielio priešus įmetant juos į narvą.
Ir kiekvienas turi melstis Danielio Dievui, nes jis yra gyvasis Dievas, ir jo valdžia yra amžina. Dievui, kuris išgelbsti, padeda bėdoje ir daro stebuklus.

Mirella Fortunato

SVEČIUOSE PAS NADEŽDĄ IŠ DUŠANBĖ (TADŽIKIJA)

Nuotrauka: iš asmeninio archyvo

Laba diena, mano vardas yra Nadežda. Džiaugiuosi, kad galiu papasakoti truputį apie save kitiems vaikams. Gimiau 2008-ų metų vasario 16-ą dieną ir dabar man yra septyneri. Gyvenu Dušanbė mieste, jis yra Tadžikijos sostinė.

Čia yra mano šeima: tėtis Sergėjus, mama Katia, seserys Saša bei Liora ir aš. Mano tėtis yra bendruomenės evangelistas. 2013-ųjų gruodį pas mus buvo krašto apaštalas Volfgangas Nadolny ir paženklino Šventąja Dvasia mano mažąją sesytę. Tokiu būdu ji tapo Dievo vaiku kaip ir aš.

Šioje nuotraukoje jūs matote beveik visą mano giminę: senelį Sergėjų, abi močiutes Svietą ir Liudą, tris tetas Olią, Tonią ir Tanią, tris dėdes Semioną, Artiomą ir Denį, pusbrolį Dimą, mano tėtį, Sašą ir mane. Laisvadieniais mes visi mielai susitinkame. Tadžikijoje yra keturios Naujosios apaštalų bažnyčios bendruomenės, viena iš jų – pas mus Dušanbėje. Vasarą prie mūsų bažnyčios auga daug žalumos: alyvų ir jazminų krūmai, lelijos, irisai ir didelis rožių krūmas. Yra ir vynuogynas, nuo kurio mes daliname skanias vynuoges bendruomenės tikintiesiems.
Aš mielai čia ateinu. Ne tik į

pamaldas, bet ir darbo dienomis, tuomet padedu tvarkyti bažnyčios aplinką arba laistau gėles. Žiemą padedu kasti sniegą. Be to aš mėgstu šventines dienas bažnyčioje.

Tai yra mūsų vėliavos stiebas, jis siekia 165 metrų aukštį. Taigi, jis

yra aukščiausias vėliavos stiebas pasaulyje ir Tadžikijos vėliavą Dušanbė mieste galima matyti beveik iš kiekvienos vietovės, kadangi stiebas lenkia aukščiu visus pastatus. 93 procentus mūsų šalies ploto sudaro kalnai. Todėl vasarą dažnai

važiuojame atostogauti į kalnus. Net ir bendruomenės šventės kartais vyksta kalnuose. Oras kalnuose yra švarus, vanduo vėsus ir daug žalumos. Mielai važiuoju į kalnus. Ten galima rasti daug skirtingos formos akmenų. Naminių gyvūnėlių neturime, bet aš svajoju turėti šunį. Be to, norėčiau nors kartą paskraidyti lėktuvu…

Pašto dėžutė

KAI KURIAS MALDAS DIEVAS IŠKLAUSO, KAI KURIŲ NE. TU MUMS PAPASAKOJAI IŠ SAVO PATIRTIES:

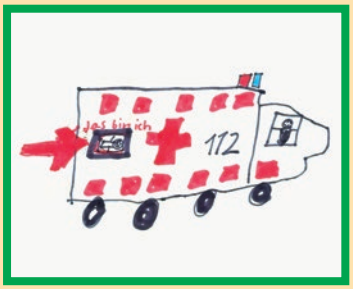

Nuotrauka: iš asmeninio archyvo

„Aš pakliuvau į autoįvykį ir galvoje buvo įspausta įduba, kurį laiką buvau be sąmonės. Ligoninėje meldžiausi, kad neliktų randų ir kad sveikčiau. Mielas Dievas man padėjo.“
Noja, 9 metai

„Aš meldžiausi, kad pasveikčiau ir pasveikau.“
Sara, 7 metai

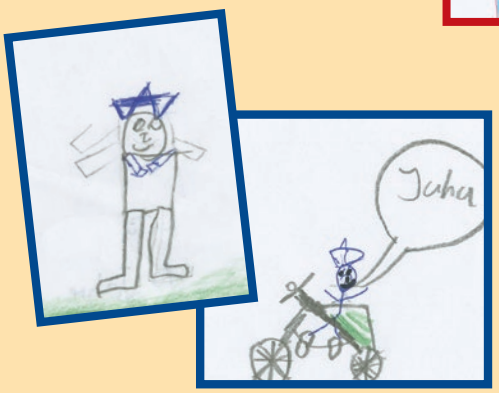

„Aš meldžiausi, kad man važiuojant nauju dviračiu neįvyktų avarija ir nieko neatsitiko.“
Elija, 10 metų

„Aš kartu su tėčiu meldžiausi, kad nebesapnuočiau košmarų. Ir mums pavyko.“
Diva, 8 metai

Žmogus, kuriam reikalingas išganymas

Nuotrauka: © hikrcn - Fotolia.com

2015-ųjų rugsėjį knygos formate pasirodys Naujosios apaštalų bažnyčios katekizmo klausimai ir atsakymai. Iš šių 750-ies klausimų bei atsakymų „community“ žurnalas pasirinktinai pristato keletą jų – šiame žurnalo numeryje bus kalbama apie žmogų, kuriam reikalingas išganymas ir apie Dievo įsakymus.

Kodėl žmonėms reikia išganymo?

Po pirmosios nuodėmės kiekvienas žmogus tapo nuodėmingu: jis buvo suvedžiotas piktojo. Nei vienas žmogus negali gyventi laisvas nuo nuodėmių, kiekvienas yra jų supančiotas. Dievas nori išlaisvinti žmogų iš šios būsenos, tai reiškia, jis nori jį išganyti.

Ką reiškia „išganymas“?

„Išganymas“ savo pirmykšte reikšme buvo susijęs su virvių bei pančių atrišimu. Išganymas Jėzaus aukos kontekste reiškia tai, jog nuodėmės supančiotas žmogus išlaisvinamas nuo piktojo pančių.

Kas Šventajame Rašte pasakojama apie pirmąją nuodėmę?

Dievas Adomui ir Ievai įsakė nevalgyti vaisių nuo gero bei pikto pažinimo medžio, kuris augo Edeno sodo viduryje. Dievas taip pat perspėjo dėl pasekmių, jei tam įsakymui būtų nusižengta: „nes kai tik nuo jo užvalgysi, turėsi mirti“ (Pradžios knyga 2, 17). Velnias darė poveikį žmogui ir pažadino jam abejonę Dievo žodžiu: „Jūs tikrai nemirsite! Ne! Dievas gerai žino, kad atsivers jums akys, kai tik jo užvalgysite, ir jūs būsite kaip Dievas, kuris žino, kas gera ir kas pikta“ (Pradžios knyga 3, 4.5). Adomas ir Ieva pasidavė gundymui padaryti nuodėmę. Jie pasipriešino Dievui, sulaužė jo įsakymą ir valgė vaisių nuo to medžio. Šis nepaklusimas Dievui vadinamas „pirmąja nuodėme“.

Kokias pasekmes žmogui turėjo pirmoji nuodėmė?

Pirmoji nuodėmė atnešė pasikeitimų žmogaus gyvenime, kurių jis nebegalėjo atsukti atgal. Žmogus bijojo Dievo ir slėpėsi nuo jo. Žmonių tarpusavio santykiai buvo sugadinti, o taip pat ir žmogaus santykis į kūrinį. Nuo to laiko žmogaus gyvenimas yra kupinas rūpesčių ir apribojimų: „Juk tu dulkė esi ir į dulkę sugrįši“ (Pradžios knyga 3, 19). Kita pirmosios nuodėmės pasekmė buvo žmogaus atskyrimas nuo Dievo: Dievas išvarė žmogų iš Edeno sodo (plg. Pradžios knyga 3, 23.24). „Todėl Viešpats Dievas išsiuntė jį iš Edeno sodo dirbti žemės, iš kurios jis buvo paimtas. Išvaręs žmogų, jis pastatė į rytus nuo Edeno sodo kerubus ir liepsna švytruojantį kalaviją – kelio prie gyvybės medžio saugoti.“ Pradžios knyga 3, 23.24

Kuo nuodėmė skiriasi nuo kaltės?

Nuodėmė yra absoliuti, taigi ji negali būti sumažinta. Ji atskiria nuo Dievo. Tačiau mes galime daryti prielaidą, kad Dievas, būdama teisingas ir gailestingas, skirtingai vertina kaltę, kurią sau užsikrauname per nuodėmę.

Kokia yra tikinčiojo užduotis?

Žmogus yra raginamas priimti Dievo žodį, juo pasitikėti ir pagal jį elgtis. Jėzus Kristus reikalavo: „Tikite Dievą – tikėkite ir mane!“ (Jono 14,1). Jis pažada, kad „kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepražus, bet turės amžinąjį gyvenimą“ (Jono 3,16). Netikėjimo pasekmes jis pabrėžia labai nuosekliai: „Jeigu jūs netikėsite, kad Aš esu, – jūs numirsite savo nuodėmėse“ (Jono 8,24).

„Taigi tikėjimas iš klausymo, klausymas – kai skelbiamas Kristaus žodis.“ Romiečiams 10,17

Kuo paremtas išganymas?

Jėzus Kristus yra amžinojo išganymo priežastis: „Ir, pasidaręs tobulas, visiems, kurie jo klauso, tapo amžinojo išganymo priežastimi“ (Žydams 5, 9). Jis yra vienintelis tarpininkas tarp Dievo ir žmogaus (plg. 1. Timotiejui 2, 5). Apaštalų darbų knygoje 4, 12 yra liudijama: „Ir nėra niekame kitame [kaip tik Jėzuje Kristuje] išgelbėjimo, nes neduota žmonėms po dangumi kito vardo, kuriuo galėtume būti išgelbėti.“ Jėzus Kristus yra Dievo siųstas Gelbėtojas, Atpirkėjas, kuris nugalėjo nuodėmę. Jame žmogus randa išsigelbėjimą nuo žalos, kurią padarė nuodėmė: auka, kurią Jėzus atnešė ant kryžiaus, suteikia galimybę išsilaisvinti iš nuodėmės ir panaikinti atskirtį nuo Dievo.

„Tarpininkas“: Jėzus Kristus iš vienos pusės yra „tarpininkas“ tarp Dievo ir žmogaus. Tai reiškia, kad jis atstovauja žmones prieš Dievą ir Dievą prieš žmones. Jis yra žmonių užtarėjas prieš Dievą ir supažindina žmones su dieviškąja valia. Iš kitos pusės jis yra kaip kelio į išganymą „tarpininkas“; jis parveda atgal į bendrystę su Dievu. „Vienas yra Dievas ir vienas Dievo žmonių Tarpininkas – žmogus Kristus Jėzus, kuris atidavė save kaip išpirką už visus...“ 1. Timotiejui 2, 5.6

Kaip šiandien galima pasiekti išganymą?

Niekas negali savarankiškai pasiekti išganymo. Žmogus bus išganytas, jei tikės Jėzumi Kristumi ir leisis veikiamas to, ką Jėzus Kristus suteikė žmonėms dėl jų išganymo: tai sakramentai ir Dievo žodis.

Kokį išganymą patirs sužadėtinė bendruomenė Kristaus sugrįžimo dieną?

Sužadėtinė bendruomenė Kristaus sugrįžimo ir vestuvių danguje dieną pateks į amžinąją bendrystę su Dievu.

Kada bus užbaigtas Dievo išganymo planas?

Šventajame Rašte Dievo išganymo planas bus užbaigtas su Naujojo kūrinio atsiradimu.

Ką reiškia išrinkimas Evangelijos požiūriu?

Evangelijos požiūriu išrinkimas yra Dievo meilės dovana. Žmogus turi apsisprendimo laisvę, priimti šią dovaną ar ją atmesti. Dievo išrinkimas nereiškia, kad jau iš pat pradžių buvo nustatyta, kaip žmogus elgsis.

Link ko veda išrinkimo priėmimas?

Dievas išrenka žmogų dėl jo paties išganymo, bet kartu ir dėl kitų žmonių išganymo. Dievo išrinkimas yra susijęs su užduotimi ir atsakomybe. Priimti tikėjime išrinkimą reiškia nuosekliai sekti Jėzų Kristų – išganymo priežastį, taigi, savo gyvenimą orientuoti pagal Evangeliją. Tai pritraukia dieviškąją palaimą. Išrinkimas turės poveikį ir ateityje: Kai Jėzus Kristus įkurs Taikos Karalystę, karališkoji kunigystė visiems žmonėms skelbs džiugią Žinią apie išganymą Kristuje. Tam bus išrinkti tie, kurie turės dalį Pirmajame Prisikėlime.

Leidykla
Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija
Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Triforum A, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg/Vokietija
Redaktorius: Peter Johanning

Nuotrauka: © ARTENS - Fotolia.com

Dievo įsakymai

Kam pasitarnauja Dievo įsakymai?

Dievas davė žmonėms įsakymus. Juose jis skelbia savo valią dėl žmonių gerovės. Įsakymuose išreiškiama, kaip žmogus turi kurti santykį į Dievą. Be to, įsakymai yra žmonių gerų tarpusavio santykių pagrindas.

Su kokia nuostata žmogus turi laikytis Dievo įsakymų?

Kas tikėjime išpažįsta Dievą kaip visagalį, visažinantį ir mylintį, tas klausia jo valios ir stengiasi savo mintis bei veiksmus nukreipti pagal Dievo valią, taigi ir pagal jo įsakymus. Suvokiant, kad Dievas sukūrė įsakymus iš meilės žmogui, įsakymų laikomasi ne iš baimės būti nubaustiems, o iš meilės Dievui.

Koks įsakymas yra didžiausias?

Į klausimą apie „didžiausią įsakymą Įstatyme“ Jėzus atsako dviem citatomis iš Mozės įstatymo: „Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu. Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. Antrasis – panašus į jį: Mylėk savo artimą kaip save patį. Šitais dviem įsakymais remiasi visas Įstatymas ir Pranašai“ (Mato 22,36-40). Įsakymas mylėti Dievą ir artimą dar vadinamas „dvigubu meilės įsakymu“.

Kam ragina artimo meilės įsakymas?

Šis įsakymas ragina su meile sutikti visus žmones. Jis nustato aiškias ribas egoizmui. Palyginime apie gailestingąjį samarietį (plg. Luko 10,25-37) Jėzus iliustruoja artimo meilę, ji įprasmina tai, jog turi būti gailestingas ir atitinkamai elgtis. Kad Jėzus tame buvo nuoseklus, matome iš jo reikalavimo mylėti net savo priešą.

„Jūs esate girdėję, jog buvo pasakyta: ‘Mylėk savo artimą‘ (Kunigų knyga 19, 18) ir nekęsk priešo. O aš jums sakau: mylėkite savo priešus ir melskitės už savo persekiotojus, kad būtumėte savo dangiškojo Tėvo vaikai.“ Mato 5, 43-45

Kas yra „artimas“?

Gailestingojo samariečio pavyzdys parodo: artimas iš vienos pusės yra tas, kuriam reikia pagalbos. Iš kitos pusės artimas yra tas, kuris padeda. Taigi, artimu gali būti kiekvienas žmogus, su kuriuos mes turime vienus ar kitus santykius.

Kaip turi pasireikšti artimo meilė bendruomenėje?

Tai, ko Jėzus mokė savo apaštalus, galioja ir bendruomenei: „Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip aš jus mylėjau... Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus“ (Jono 13, 34.35). Šis reikalavimas jo mokiniams viršija net „auksinę taisyklę“. Artimo meilės įsakymas, paremti savo aplinkinius ir sunkiose situacijose jiems padėti, turi ypatingai atsiskleisti bendruomenėje: „Tad, kol turime laiko, darykime gera visiems, o ypač tikėjimo namiškiams“ (Galatams 6, 10). Visi tie, kurie priklauso bendruomenei, turi užduotį – priimti vienas kitą su nuoširdžiu gailestingumu, draugiškumu, nuolankumu, švelnumu ir kantrybe.

Kaip skamba dešimt Dievo įsakymų?

Pirmas įsakymas: „Aš Viešpats – tavo Dievas. Neturėk kitų dievų, tiktai mane vieną.“
Antras įsakymas: „Netark Viešpaties, savo Dievo, vardo be reikalo, nes Viešpats nepaliks nenubausto to, kuris be reikalo taria jo vardą.“
Trečias įsakymas: „Šventadienį švęsk.“
Ketvirtas įsakymas: „Gerbk savo motiną ir tėvą, kad tau sektųsi ir tu ilgai gyventum žemėje.“
Penktas įsakymas: „Nežudyk.“

Šeštas įsakymas: „Nesvetimoteriauk."
Septintas įsakymas: „Nevok."
Aštuntas įsakymas: „Neliudyk neteisingai prieš savo artimą."
Devintas įsakymas: „Negeisk savo artimo namų."
Dešimtas įsakymas: „Negeisk savo artimojo žmonos, nei jo tarno ar tarnaitės, galvijų nei nieko tokio, kas yra tavo artimojo."

Pavadinimas „Dešimt įsakymų" arba „Dekalogas" yra kilęs iš biblijinės formuluotės „dešimt žodžių" („deka logoi") Išėjimo knygoje 34, 28 ir Pakartoto Įstatymo knygoje 10, 4. Biblijoje įsakymų skaičius yra dešimt, tačiau įsakymai nenumeruojami. Naujojoje apaštalų bažnyčioje įprastai naudojamas įsakymų skaičiavimo būdas yra paremtas ketvirtojo amžiaus po Kristaus tradicija.

Koks yra santykis tarp Dievo įsakymų ir valstybės įstatymų?

Dievo įsakymai yra virš valstybės įstatymų. Ar yra nusižengta Dievo įsakymams, nulemia tik Dievo, o ne įstatymų leidėjo valia.

Ką reiškia nusižengti Dievo įsakymams?

Kiekvienas nusižengimas Dievo įsakymams yra nuodėmė. Nuodėmė daro žmogų kaltą prieš Dievą. Iš nuodėmės išaugusi kaltė gali būti skirtinga. Tik vienas Dievas nusprendžia, kokio masto yra kaltė. Atskirais atvejais gali būti taip, kad iš nuodėmės neišaugs kaltė prieš Dievą.

Kaip pilnai įvykdyti visą Įstatymą?

Tobulai mylėti Dievą ir artimą, reikštų pilnai įvykdyti Įstatymą (plg. Romiečiams 13,8.10). Tai buvo įmanoma tik Jėzui Kristui.

Kaip skamba pirmasis įsakymas?

„Aš Viešpats – tavo Dievas. Neturėk kitų dievų, tiktai mane vieną."

Ką šiandien mums reiškia pirmasis įsakymas?

Pirmasis įsakymas ragina iš meilės garbinti Dievą. Dievo garbinimas pasireiškia malda, paklusnumu ir dievobaimingumu. Dievobaimingumas išauga iš meilės Dievui. Tai nėra baimės išraiška, o nuolankumo, meilės ir pasitikėjimo Dievu išraiška. Dievą reikia priimti taip, kaip jis ir pasirodė pasauliui: kaip Jėzų Kristų (plg. Jono 14, 9). Nusižengiame įsakymui, jei valdžią, garbę, pinigus, idealus arba save asmeniškai prilyginame Dievui, kuriam viskas turi paklusti. Lygiai taip pat nusižengiame pirmajam įsakymui, jei Dievą susikuriame pagal savo norus ir požiūrį. Panašiai nusižengiama šiam įsakymui, jei skulptūrose, medžiuose, gamtos reiškiniuose ir t. t. matome dievybes. Pirmajam įsakymui prieštaraujantys veiksmai yra satanizmas, aiškiaregystė, magija, raganavimas, dvasių kvietimas ar mirusiųjų iššaukimas.

Sąvoka „magija" yra kilusi iš graikų kalbos ir išvertus reiškia: „burtai", „iliuzija". Magijai priskiriamas įsivaizdavimas, kad tam tikri veiksmai (ritualai) ir / arba žodžiai (užkalbėjimai) gali įtakoti ar valdyti žmones, žvėris ir įvykius bei daiktus. Dažnai magija siejama su piktuoju.

Aiškiaregiai yra žmonės, kurie įsitikinę, jog gali matyti ateitį arba ją išpranašauti. Jų pranašystės yra paremtos paslaptingais ženklais, kuriuos jie atitinkamai paaiškina. Senosios Sandoros laikais aiškiaregystė buvo įprasta praktika karalių rūmuose, tačiau Izraelio tautoje ji buvo griežtai draudžiama.

Mirusiųjų iššaukimas yra ypatinga aiškiaregystės forma: bandoma užmegzti kontaktą su mirusiaisiais, kad jų būtų galima paklausti ateities dalykų; plg. 1. Samuelio 28, 3 ff. „Duokite garbę mūsų Dievui!" Pakartoto Įstatymo knyga

Kaip skamba antrasis įsakymas?

„Netark Viešpaties, savo Dievo, vardo be reikalo, nes Viešpats nepaliks nenubausto to, kuris be reikalo taria jo vardą."

Ką šiandien mums reiškia antrasis įsakymas?

Mes turime viską, kas susiję su Dievu ar jo vardu, laikyti šventais. Tai galioja mūsų mąstymui, kalbėjimui ir gyvenimo būdui. Kaip krikščionys mes esame ypatingai įsipareigoję Viešpaties Jėzaus Kristaus vardo atžvilgiu. Kaip Dievo vaikai, kurie nešiojame Tėvo ir Sūnaus vardus, turime didelę atsakomybę, Dievo vardą laikyti šventu.

Šventoji Vakarienė švenčiama visur

Jie prarado viską: savo turtą, gimtinę ir daugelį jiems mylimų žmonių. Visame pasaulyje daugiau nei 50 milijonų žmonių gyvena pabėgėlio statusu. „community“ žurnalas aplankė rytų Afrikos pabėgėlių stovyklas – ir sužinojo apie žmones, kurie nepaisant visų bėdų išpažįsta savo tikėjimą.

Nuotrauka: Brendan Bannon/IOM/UNHCR, https://www.flickr.com/photos/acnurlasamericas/6883520220

Dadaab/Kenija, didžiausia pasaulyje pabėgėlių stovykla: 350.000 pabėgėlių gyvena čia

Ištisi miestai – dažnai tik iš palapinių ar gofruotos skardos lūšnų – kurie driekiasi 50 kvadratinių kilometrų per Kenijos, Tanzanijos ir Ugandos lygumas. Pagal Jungtinių tautų duomenis apie 1,5 milijono pabėgėlių gyvena šiose valstybėse. Jie yra atkeliavę iš tokių šalių, kaip Etiopija, Džibutis, Eritrėja, Ruanda, Somalija, Sudanas ir Kongo Demokratinė Respublika. Ginkluoti konfliktai tarp gyventojų grupių, politiniai pilietiniai karai ar badas išvarė žmones iš jų gimtinės.

Mažiau nei 70 gramų kukurūzų košės per dieną

Kakuma, Katumba, Kyaka, Kyangwali, Nakivale, Nyarugusu arba Dadaab, taip vadinamos keletas pabėgėlių stovyklų. Nors ir daug paramos organizacijų ten aktyviai veikia: skurdas yra didžiulis. Taip pasakoja Naujosios apaštalų bažnyčios broliai ir seserys. nac.today prašymu apaštalas David Mwaniki kalbėjosi su žmonėmis toje vietoje. „Alkis“ yra žodis, kurį dažniausiai girdime: kai kuriose vietose iki penkių žmonių per mėnesį turi susiversti su dešimties kilogramų Posho – kukurūzų košės daviniu – nepilni 70 gramų žmogui per dieną.

Nuotrauka: Pietryčių Afrikos NAB

1-2| Broliai ir seserys bendruomenėje Kyaka II bažnyčios statymo metu
3| Bendruomenės Kyaka II vaikai. " Padėkite našlaičiams, našlėms ir našliams. Nes jų čia yra labai daug", taip apeliuojama iš Kyakos.

Stovyklos yra perpildytos, trūksta sanitarinių įrenginių. Nuolat siaučia ligų protrūkiai. Be to, maliarija yra labai paplitusi, taip pat anemija ir kvėpavimo takų infekcijos. Daug žmonių yra traumuoti, kenčia nuo baimės būsenos – žaizdų, kurias paliko siaubingi išgyvenimai jų gimtinėje: kankinimai, žudynės, išprievartavimai. Ir prie viso to dar trūksta medicininės priežiūros stovyklose: per mažai gydytojų, per mažai medikamentų, per mažai ligoninių.

Pamaldos po medžiu

Ir vis tik: net ir tokiomis sąlygomis yra gyvas tikėjimas. 15 bendruomenių skaičiuoja krašto apaštalas Joseph Opemba Ekhuya savo darbo srities stovyklose, vien šešios Nyarugusu Refugee stovykloje Tanzanijos šiaurės vakaruose. Pamaldos vyksta reguliariai, kai kuriose vietovėse ne tik sekmadieniais, bet ir trečiadieniais. Ir Šventoji Vakarienė švenčiama visur.

Būtinos priemonės pamaldoms labai skiriasi nuo to, ką kiti tikėjimo broliai ir seserys svetur įsivaizduoja kaip minimumą. Biblija? Daugių daugiausiai viena bendruomenėje. Giesmynai? Retas, kuris turi. Altorius? Geriausiu atveju stalas. Bažnyčios pastatas? Nakivale vietovėje pamaldos vyksta po medžiu, bendruomenei pavėsį sudaro brezentas. Kyakoje susiorganizavo staktą ir iš bažnyčios valdybos gavo gofruotos skardos stogą. O Nyarugusu vietovėje šiaip ar taip yra mūriniai pastatai uždengti žolės stogu.

Sielovada ne tik bažnyčios nariams

Išpažinti savo tikėjimą gali broliai ir seserys beveik visose stovyklose. Tik Dadaab vietovėje – didžiausioje pasaulyje pabėgėlių stovykloje – tai nėra taip paprasta: daugumą gyventojų sudaro Somalio musulmonai, daugelis iš jų yra priešiškai nusiteikę krikščionybės atžvilgiu. Bendruomenė ten yra ne stovykloje, o netoliese esančioje apsaugos zonoje. Pamaldų dalyviai yra tik stovyklos vadovybės darbuotojai ir prekybininkai.

Kitose stovyklose ganytojai, evangelistai, kunigai ir diakonai gali judėti laisvai ir sielovadinius lankymus atlikti pas bendruomenės narius palapinėse ar lūšnose. Nyarugusu vietovėje kartais prašoma laikyti pamaldas ir tiems žmonėms, kurie nepriklauso Naujajai apaštalų bažnyčiai.

Dėkingumas ir džiaugsmas varge

Tikėjimas suteikia jėgų: „Broliai ir seserys, nepaisant jų traumavimo, yra dėkingi Dievui ir patiria džiaugsmą Kristuje",- pranešama iš stovyklos Tanzanijos šiaurės vakaruose. Daugiausia kongiečiai pabėgėliai moka tai išreikšti „gausiais, gerais chorais".

Ir vis tik pabėgėliai – šalia savo žemiškos vilties, išvengti kasdieninių vargų – turi prašymą į visus tikėjimo brolius ir seseris pasaulyje: „Padėkite našlaičiams, našlėms ir našliams. Nes jų čia yra labai daug", taip apeliuojama iš Kyakos. Ir visų kitų vardu Kakumoje prašoma: „Nuoširdžiai melskite taikos, kad pabėgėliai vėl galėtų grįžti į namus."

Kai pamaldų nuotraukos išmoko judėti

Kai per Sekmines milijonai tikėjimo brolių ir seserų visame žemės rutulyje buvo apsijungę pamaldose, Naujoji apaštalų bažnyčia šventė jubiliejų: jau 25 metus satelitų pagalba garsu ir vaizdu transliuojamos pamaldos į visą pasaulį.

Atrodo viskas savaime suprantama – bendruomenėje susirandi vietą atsisėsti ir projektoriaus šviesoje arba ekrane išgyveni vyriausiojo apaštalo pamaldas. Tačiau techninis pasiruošimas užkulisiuose yra milžiniškas: vienuolika satelitų, dešimt antžeminių radijo stočių, stiklo pluošto kabelis, internetas ir Afrikos dalyje antžeminiai televizoriai apima signalo kelią nuo kamerų Sambijoje iki pamaldų dalyvių daugiau nei 100 šalių penkiuose žemynuose.

Priešistorė: nuo garso iki vaizdo

Staiga pasidaro viskas kitaip: kai kurie iš mūsų dar ir šiandien matome prieš akis korėtos pintos struktūros garsiakalbių apmušalus, iš kurių per transliacijas telefono linijomis sklido pamaldų garsas. Nuo 1949-ųjų tai vyko reguliariai – iki 1983-ųjų, kai vyriausiasis apaštalas Hans Urwyler sugrįžo iš Šiaurės Amerikos ir susižavėjęs papasakojo apie pirmąsias vaizdo transliacijas.

Tai suteikia postūmį bažnyčios nuosavai leidyklai „Bischoff-Verlag“, iki tol tik žurnale „Mūsų šeima“ spausdintoms pamaldų nuotraukoms suteikti judesį. Pirmieji įrašai, atlikti mažos transliacinės sistemos pagalba, įveikia pradžioje tik trumpus atstumus – kaip ir per premjerą 1983-ųjų gruodį Sarbriukene, iš Saarland halės į greta esančias patalpas. Technika pradedama transportuoti, ypatingai Vokietijos pietvakariuose.

Sekantis žingsnis: iš vietovės į regioną

Kadangi sekasi gerai ir susidomėjimas auga, technika turi tapti mobilesnė. Taip atsiranda pirmasis kilnojamasis televizijos įrenginys – didžia dalimi savadarbis. 1985 metais Waldshut mieste pirmą kartą panaudojamas mobilus transliacijos valdymo centras ir nuo to laiko jis keliauja po visą vakarų Europą. Tačiau ne tik pritaikymas, bet ir transliacijos priėmėjų ratas turi plėstis. Šį tikslą vyriausiasis

Nuotraukos: 1 Lutz Heinrich, 2-3 „Bischoff-Verlag“ leidyklos archyvas, 4 Oliver Rütten

1| 4 kartos kilnojamasis televizijos įrenginys priešais „Bischoff-Verlag“ leidyklą Frankfurte/Vokietija

2| 2 kartos kilnojamasis televizijos įrenginys, grįžtantis iš Vienos/Austrija (1990)

apaštalas Urwyler iškelia po dviejų metų.

Pirmas mažas žingsnis link to įvyksta per 1988-ųjų Sekminių pamaldas Fellbach mieste, kuriose jo pasekėjas Richard Fehr priima vyriausiojo apaštalo tarnystę. Greta 800 bendruomenių, kurios transliaciją priima tik audio signalu, prisijungia ir keletas aplinkinių vietovių, kurios mato ir vaizdą.

Įveikta: tarptautiniu mastu per satelitą

Didžiausias šuolis link tarptautinės transliacijos, tokios, kokią ją šiandien žino bažnyčia, įvyksta 1990 metais – toks buvo noras naujojo bažnyčios vadovo: daugiau nei 270.000 tikėjimo brolių ir seserų iš 17 Europos šalių stebi Sekminių pamaldų vaizdo transliaciją iš Vienos. Tai pasiekti buvo tikras žygdarbis.

Tam juk reikėjo ne tik kilnojamąjį televizijos įrenginį perkonstruoti. Reikėjo ir – per mažiau nei metus – suštampuoti visai naują transliacijos priėmimo tinklą: testuoti, parinkti ir nupirkti tam tinkamus prietaisus, instaliuoti antenas, kabelius ir imtuvus, transliacijos vietose apmokyti neatlygintinus padėjėjus ir visa tai maždaug 830-yje bendruomenių. Ir vis tik: premjera pavyksta.

Transliacijos nutrūkimo metu gieda choras

Ne visada viskas vyko sklandžiai: 1996-aisiais Sekminių pamaldų Nairobyje Kenijoje metu į rezervuotą satelito kanalą įsikišo kitas transliuotojas ir transliacija nutrūko per Šventąją Vakarienę. Arba transliacijos iš Zofingen metu laikinai nutrūko ryšys ir choras turėjo giedoti papildomą giesmę, kol trečiojo posmelio eigoje vėl atsilaisvino satelitas.

Nuo to laiko iš techninės pusės buvo padaryta labai daug, kaip pavyzdžiui, perėjimas prie skaitmeninių siųstuvų ir imtuvų (1997), papildomas transliavimas internetu (2007) ir perėjimas prie pilnos raiškos kamerų (2014). Kartu su masiniais renginiais atsirado ir naujų pritaikymo sričių: Europos jaunimo dienose 2009 metais – tiesioginis vykstančių renginių bei televizijos programų atkūrimas, o taip pat Tarptautinėse bažnyčios dienose 2014 metais – didžiulio ekrano projekcijos ir DVD-įrašai.

Neatlygintini padėjėjai dirba nuolat

Dėkoti už visų pasaulio bendruomenių apjungimą reikia ne tik techninėms galimybėms, bet pirmiausia žmonėms už jų bendrą darbą: ne paskutinėje vietoje ir neatlygintiniems padėjėjams, kurie jau nuo pirmųjų transliacijų nesuskaičiuojamas jų laisvalaikio valandas skiria tarnavimui bažnyčioje. Ar tai būtų operatoriai, asistentai, technikai, vertėjai transliacijos vietose ar Frankfurto transliaciniame centre, priėmimo kabelių ir kilnojamųjų televizijos įrenginių montuotojai, sargai, saugantys brangias transportavimo priemones, ar imtuvų ir vaizdo prietaisų aptarnautojai bendruomenėse.

3| Europos jaunimo dienose – TV-studijoje į klausimus atsako vyriausiasis apaštalas Wilhelm Leber

4| 2015 metų Sekminių pamaldose vertėjauja broliai ir seserys 25 kalbomis

Jų darbas yra bažnyčios aptarnavimas

Naujosios apaštalų bažnyčios dispozicijoje nėra visa valstybė – tik kompaktiškas aptarnavimo padalinys. „community“ žurnalas supažindina su jo užduotimis ir skyriais.

Nuotrauka: Oliver Rütten

Viršuje kairėje: Erich Senn, šešių aptarnavimo grupių administratorius
Viršuje dešinėje: Finansų ir ataskaitų bei sekretoriavimo sektoriaus darbuotojai

Kam apskritai reikalinga tokia įstaiga? Atsakymas aiškus: padėti vyriausiajam apaštalui. Nes šalia savo sielovados užduočių jis yra atsakingas ir už organizacinius tarptautinės bažnyčios interesus.

Iš vienos pusės vyriausiasis apaštalas glaudžiai bendradarbiauja su krašto apaštalais bei apaštalais visame pasaulyje. O iš kitos pusės jis naudojasi šešių aptarnavimo grupių Ciuriche/Šveicarijoje ir Frankfurte/Vokietijoje paslaugomis. Dienos darbotvarkės koordinavimu rūpinasi administratorius, įstaigos vadovas. Kaip patariamosios tarybos narys jis yra atsakingas dar ir už bažnyčios leidyklos „Bischoff-Verlag“ darbo organizavimą.

Sekretoriatas tiesiogiai dirba vyriausiajam apaštalui. Jie rūpinasi, pavyzdžiui, korespondencija su krašto apaštalais ir apaštalais – daugiausia vokiečių, anglų ir prancūzų kalbomis. Be to, jie organizuoja vyriausiojo apaštalo pamaldų keliones ir ruošia krašto apaštalų susirinkimus.

Teologijos padalinio grupė pataria bažnyčios vadovybei moksliniais klausimais ir įneša savo žinias skirtingoms bažnyčios darbo grupėms. Tokiu būdu jie lydi katekizmo, mokymo medžiagos vaikams, jaunimui ir suaugusiems sudarymą, pavyzdžiui, pagrindinių minčių pamaldoms sudarymą. Tai yra mėnesinis leidinys Naujosios apaštalų bažnyčios tarnams, kuris yra pagrindinė medžiaga pamaldoms visame pasaulyje.

Labai panašią sritį tvarko ir projektų bei produktų padalinys – žinoma, mažiau turinio atžvilgiu, daugiau organizacine prasme. Iš vienos pusės čia yra ryšys su bažnyčios vadovybe, o iš kitos pusės – su darbo grupėmis. Šis padalinys dokumentuoja grupių darbus ir paruošia rezultatus valdymo organų apsisprendimui, kad atitinkami produktai būtų naudojami pasauliniu mastu.

Piniginiais reikalais bei teisiniais klausimais rūpinasi finansų ir ataskaitų padalinio grupė. Jiems priklauso pinigų srautų tarp krašto bažnyčių visame pasaulyje

koordinavimas: finansiškai stiprūs regionai išlaiko tas darbo sritis, kurios negali pačios išsilaikyti. Šie darbuotojai, atsižvelgdami į atitinkamus nacionalinius teisės aktus bei bažnyčios direktyvas, pasirūpina reikalingais teisiniais pagrindais krašto bažnyčioms.

Dažnai transliacija rūpinasi audiovizualinės tarnybos: jų pagrindinė užduotis yra atlikti vaizdo ir garso transliavimą – dažniausiai pamaldų transliavimą. Ši darbo grupė organizuoja tam būtinus satelitų ir interneto pajėgumus, aptarnauja kilnojamąjį televizijos įrenginį, koordinuoja vertėjų darbą ir prižiūri 1600 transliacijos stočių tinklą Europoje.

Dar liko komunikacijos tarnybos: vadovaujant bažnyčios atstovui jos surenka Naujosios apaštalų bažnyčios naujienas iš viso pasaulio, čia jas įvertina ir paskirsto. Šio darbo vienas iš rezultatų yra Naujosios apaštalų bažnyčios interneto pasiūla, pavyzdžiui, nac.today.

Apie 20 etatų priskaičiuoja ši komanda. Pusė jos dirba Ciuriche ir kita pusė leidykloje Frankfurte – neretai ir pastoviai besikeičiančiose vietose. Tačiau jų darbas yra ne tik paslaugos bažnyčiai: kaip tarnybos broliai, tam tikrų funkcijų vykdytojai ar padėjėjai jie neatlygintinai tarnauja broliams ir seserims.

Apačioje: Bažnyčios valdybos pastatas Ciuriche/Šveicarijoje; ant pagrindinio keturių aukštų pastato yra konferencijų bei kongresų centras (žiūrėti priekyje dešinėje)

Lenktynės dviejuose žemynuose

Nuotrauka: Kanados NAB

Sportinė apranga, kovingi veidai, dramatiška muzika – krašto apaštalai Mark Woll iš Kanados (kairėje) ir Andrew Andersen iš Australijos (dešinėje) pasistengė videoklipui 2015 Move-A-Thon. Šios neįprastos draugiškos rungtynės siekia surinkti kuo daugiau lėšų labdaros tikslams.

Pirmojo Move-A-Thon metu – seniau šis renginys vykdavo tik Kanadoje – buvo surinkti 214.725 doleriai keliaujant pėsčiomis, dviračiais ir baidarėmis 10.000 kilometrų.

2015 metų Move-A-Thon surinktos aukos bus panaudotos žmonėms, kurie prarado savo namus – patirtis, kurią išgyvena apie 230.000 kanadiečių kiekvienais metais. Naujoji apaštalų bažnyčia remia tame tarpe ir nemokamos sriubos dalinimus, pastogės suteikimus ir medicinines iniciatyvas. Lėšos iš Move-A-Thon Australijoje naudojamos kaip pagrindas nuosavai paramos organizacijai. „Daugelis tikėjimo brolių ir seserų trokšta, kad bažnyčia įsteigtų tokį paramos fondą nukentėjusiems nuo stichinių nelaimių“,- kalbėjo krašto apaštalas Andersen.

Move-A-Thon renginys prasidės gruodžio 24 dieną Australijoje, kai ten prasidės pavasaris. Šiaurės pusrutulyje kanadiečiai jų Walk-A-Ton renginį baigė atitinkamai birželio 6-ąją.

Pirmyn, pirmyn, pirmyn! Ar Move-A-Thon renginys geriau pasisekė šiaurės ar pietų pusrutulyje, paaiškės tik rudenį. Tačiau ką reikės padaryti pralošusiam krašto apaštalui, jau sutarta: jis turės visą savaitgalį vilkėti nugalėtojų marškinėlius.

Apžvalga

04.10.2015	Strasbūras (Prancūzija))
11.10.2015	Johanesburgas (Pietų Afrika)
18.10.2015	Zofingen (Šveicarija)
24.10.2015	Montevideo (Urugvajus)
25.10.2015	Buenos Airės (Argentina)
28.10.2015	Rio de Žaneiras (Brazilija)
01.11.2015	Fortaleza (Brazilija)
15.11.2015	Cvikau (Vokietija)
22.11.2015	Pnompenis (Kambodža)
28.11.2015	Roma (Italija)
29.11.2015	Milanas-Centras (Italija)
06.12.2015	Giustrovas (Vokietija)
13.12.2015	Eisleben (Pietų Afrika)
20.12.2015	Astana (Kazachstanas)

New Apostolic Church
International